

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izjemši ponedeljike in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejeman, za avstro-ugarske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold. za četr leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četr leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 krajev, za mesec, 30 kr. za četr leta. — Za tuge dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četr leta 2 gold. 50 kr. po pošti prejeman za četr leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četrtih stopnje petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Kokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši "Hotel Evropa". Opravništvo, na katere naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v "Národní tiskarni" v Tavčarjevi hiši.

Volitve v ljubljanski mestni zbor.

Jutri bodo volilci tretjega volilnega razreda volili pet odbornikov v mestni zbor glavnega našega mesta, Ljubljane. Za svojo dolžnost torej smatrano tudi sedaj v zadnjem trenotku opominjati ne le čitalce volilcev, naj gotovo volit gredo, in naj na volilni list zapišejo kandidate neodvisne, narodne stranke, temuč vsem priateljem narodne, domače stvari v Ljubljani, tudi nevolilcem bodi živo naročeno, da agitirajo mej svojimi znanci, ki so volilci, a menj trdni v prepričanju ali pa se malomarno in indiferentno obnašajo, nevedoči, za kaj stvar gre. Ko bi se tako vsak v svojem krogu resno poprijeli, moramo zmagati v tretjem razredu, ali le potem zmagamo, če se res dela in agitira.

Res, da šestletna pasivnost, v kateri smo brez boja bili prepustili vse polje nemškutarjem, je nam dosti škodovala. Ves ta čas bi bili lehko imeli vseh 10 odbornikov iz tretjega razreda, to je zdatno manjšino. A ker smo, vsak dan upajena zmenja vlade, hoteli imeti vse ali pa nič, dezorganiziralo in porušilo se nam je mnogo, in le zopetne volitve in mali uspehi bodo nam dali živejšo moč in večjo udležbo.

Ko bi Ljubljanci domačini imeli kaj več moževskega ponosa, izprevideli bi, kako malo častno je za nje, da za gospodarje svojega premoženja in za zastopnike svojih koristij volijo take ljudi, katere jim cesarski kraljevi birokratje pokažejo, kakor 6 let do sedaj! Kako malo častno je za domačine tako nemškarsko jerobstvo, katero si naklada sami!

Ko bi dalje Ljubljanci imeli več na-

rodnega čuta, več slovanskega srca, vendar ne bi volili tujcev in onih, ki s tujcem vlečajo, naše domače šege zančujejo, ter govor in jezik naših očetov povsod za vrata stavljajo, in zasramujejo! Tudi tisti stari, ki se naivno izgovarjajo: jaz sem „Kran“ ne pa Slovenec, pa (nevedoči, da je to vse eno) gredo rajši z nemškutarji in z Nemci, kakor z nami domačini, — ne bi tako grdo svojega lastnega gnezda onečistovali, ko bi imeli več srca za domovino, več ljubezni do svojega rodu, več poguma za pošteno stvar, več razuma za javne interese domovinske. Za razširjenje tega neprestano boriti se, je nalog vsacega rodoljuba, in pri jutrajnej volitvi je onih lastnosti potreba.

Politični razgled.

Notranje dežele

V Ljubljani 3. aprila.

Sredina avstrijske notranje politike leži sedaj v Trstu, kjer je cesar. Jutri pojde v Gorico. Upamo, da se vsaj goriški Slovenci ne bodo tako ustrahovati dali od Lahov, kakor je videti, da so se tržaški, glede petja in slovenskih ovacij. Torej Slovenec naj niti „lojalen“ ne sme biti po slovensko!

Ceški „Pokrok“ omenja v uvodnem članku 40.000 gld., katere je te dni daroval biskup Strossmayer za ustanovitev slikarske akademije v Zagrebu, da so ti premnogi darovi iz darežljive roke djakovskega biskupa narodnim zavodom hrvatskim res kraljevski, da, še oddaljenih društev slovenskih se je spomnil. „P.“ pravi daje: „Tacega katoliškega prelata na biskupskej stolici nejma cela Avstrija, skoro celi svet ne, in mej slovenskim svetom zastonj iščemo enacega izgleda in prikazni.“

Potem pak „P.“ dokazuje gledé češkega mecenanstva pri cerkvenih magnath in češkej aristokraciji, da je pri Čehih darežljivo a obetavno le ljudstvo, kajti aristokracija na Češkem rojena, si v pantheonu češkega mnenja in literature, nij pridobilo večjega mesta, nego morebiti le v nemškej, kjer je kacemu českemu plemenitašu odkazano le žalostno zakotje. Sploh pak je češko mecenanstvo jako bledo, in če se utečejo Čehi iz živih krogov v statistično struko, mej oporeke in zapuščine, je mecenanstvo češko prokleto slabo zastopano. — Torej tako, kakor pri nas Slovencih.

V naslovje držav.

V Benetkah je 1. aprila izdal mestni municipij proglaš, v katerem pozivlje ljudstvo, naj porabi navzočnost avstrijskega cesarja za izjave utrjenja zvez ali aliance mej Italijo in Avstrijo.

Ruska vlada namerava ustreči prošnjam mnogih katoliških duhovnikov v Poljski in Litvi, ter celibat odpraviti, t. j. ukazati, da se duhovni smejo ženiti, ako hočejo. — Bilo bi tudi pri nas pametno, in valjda pride še do tega, predno preteče pol stoletja.

Španjski stari general Cabrera, ki se je proti don Karlosu izrekel in Alfonza priznal, odgovarja v posebnem pismu na don Karlosovo izobčenje iz vojske in pravi, da naj mu vzame ordne in titule, a njemu ostanejo rane in spomin zaslug.

Francoski pravosodni minister Dufaure je bil razposlal okrožno pismo, katero sodnike pozivlje, naj nepristransko sodijo in obsteječi vladni spoštovanje pridobodo. Ker je Dufaure v okrožnici razglasil, da je po skupčinskem sklepu od 25. februarja provizorično stanje definitivnej državnej oblike, namreč republiki, pot odprt, — nujno bilo neodločnemu Buffetu prav, zarad tega se je govorilo o razporu, kateri je pa sedaj poravnан in je republikan Dufaure zmagal.

Listek.

Fajmošter.

(Slika iz slovenskega naroda, spisal Medvedov.)

Gospod Janez so na „Kozjem vrhu“ pet in dvajset let uže za fajmoštra, pa niti enkrat se nijso pokesali, da so tu. Izrasli iz kmetske korenine, čutijo se mej svojimi poljedeljnimi farmani zadovoljni po polnem. Tu so samovlasten gospodar, prav monarh, trdno posajen, da jih nobena človeška sna, — kakor kmetje vedo — ne škof in menda še sedaj nezmotni papež pregnati ne morejo, do smrti ne. Nihče jih ne nadzoruje, nihče ne drega: delajo, kar hočejo, kar jih veseli! Farmanom se vse prav in najbolje zdi, kar počno njih ljubljeni in spoštovani duhovni gospod, pastir njih „spregrešnih duš.“ Njih pastirstvena koča je „farovž“ na prijaznem holmu, njih čredniški rog je zvonik. Kadar zadoni ž njega, priteče čreda raztresena po hribih in dolinah okrog, ter

se lepo zložno, moški na desno, ženske na levo, povrsté v vzajemni blev, v cerkev. Tu mišno in pohlevno z odprtimi ustmi pričakujejo, kaj jim bodo pripovedovali njih črednik. Ia on, ki je skoro polovico svojih ovac videl uže pri krstnem kamenu, ki vse pozna uže po menu, pozna tudi glavne njih dušne stiske in prisade, pa jim vé tudi blazega léka za nje. Maže jim jih le z oljem božje besede, celo njih divje meso izžiga le z ono večno žrjavico, ki ima tléti v vicih in goreti v pektu. Pa vse to z tako lepimi in dobrohotnimi besedami, da mu tudi najmetuljaveje ovčice rade verjamejo, da neka tere kaker v rajskem zamaknenji drema je prikimujejo z glavo.

Enako njegova izpovednica nij kakor čuvajnica, v kateri orožen vojak preži z nabito pušo, temveč kakor vabilna lopa, v katero se njegove ovčice rade zatekajo kot v zavetnico pred hudo nevihto. Dokler je „gospod Janez“ še mlajši bil, tačas je pač še natančnejše rešetal dušne otrobe, ali

zdaj — zdaj vé, da kar je človeka enkrat prijelo se, to uboga človeška para kljubu vsem kesom in premagovanjem nosi do groba. Z obzirom na to ima le tri glavne letne obroke za čistenje vestij: advent, predpust in veliko noč, ko imajo tudi ovce njegove še največ časa ukvarjati se s težnjami svojih duš. Hitro jih preslušuje in daje jim odveze. Nobeni ne odteza kraljestva nebeškega. Vsak uaj sam gleda!

V svesti si, da v cerkvi pšenica ne raste in da človek tudi pod milim nebom lehko, če hoče, časti in moli boga, izvršuje sleherna duhovna opravila kar naglo in kolikor starejši, še toliko hitrejše. Za mlajših lét je maševanje pač lično vrtl se ob škripajočih podplatih, ter vès svoj zglašeni obraz obračal pobožnim, ko je popeval jim: „dominus vobiscum!“ A zdaj samo na pol obrnen brez daljših ceremonij in ovinkov kar z roko namiguje in kakor bi trenil, je rado slišano: „ite missa est!“ „Maša je maša, pa kratka je krajša,“ menijo far-

O francoskem radikalnem, republikanskem poslancu Edgaru Quinetu, česar smrt v Parizu smo omenili, prinašajo tudi nemški listi jako poohvalno sodbo, ki se glasi: „Edgar Quinet je bil pravi Francoz, najplesnatejšega značaja, rodoljub in človek v vzvišenem smislu in pripravljen k različnim žrtvam. V mirnej domačnosti je bil ljubljen pri svojih zvestih prijateljih, pri razširnih namenih jako delaven in trdnega prepričanja. Kot mož in človek bil je kinč svoje domovine, bil je porok lepše bodočnosti. Narod, ki ima tako odkritosrčne, navdušene in nadarjene sine, se ne sme batiti za svojo bodočnost!“ — K Quinetovemu pogrebu na pokopališču Mont Parnasse je prišlo nad 100.000 ljudij, mej njimi mnogo poslancev. Na grobu je najprej govoril Viktor Hugo v imenu mož, ki so bili za dobe cesarstva prognani iz dežele, mej njimi Quinet, po končanem govoru klicali so ljudje: „proč sè cesarstvom!“ Potem je govoril še Laboulaye v imenu francoske kolegije, katerej je bil Quinet ud; za njim pak Brisson, predsednik društva radikalnih poslancev, ki se je v imenu svojih tovarišev ločil z ranjicem. Zadnji govornik je bil Gambetta. Vsi govorniki so bili pozdravljeni tisočerimi klici: „živela republika!“

Bismarck je 1. aprila svoj 60. god ali imendan praznoval, za to se tudi nemški vnanji časniki pečajo z njegovim oslavljavanjem. Cesar in cesarjevič nemški sta mu osobno prišla čestitati.

Dopisi.

Od Mozirja 30. marca [Izv. dop.] Denes imajo v trški dvorani sejo delničarji domače posojilnice, in so si izvolili novega ravnatelja g. Josipa Lipolda, posestnika, trgovca in občinskega svetovalca, za blagajnika pa ostane g. Ant. Goričar, poštar in župan. Tudi se je danes takole na delnice vplačalo, da je uže začetek gotov. Imamo upanje, da bode posojilnica pri nas mej tolikimi trgovci z lesom imela prav dober vspeh.

Nadejamo se tudi, da dobomo c. kr. okrajno glavarstvo v Mozirje, ker je celo „N. fr. P.“ oznanila, da se Celjsko okrajno glavarstvo razdeli, in ker je Mozirje tudi središče vseh drugih trgov v zgornji dolini, na spodnjo stran na levo je Šoštanj, na desno so Braslovče, in na zgornjo stran je Ročica, Ljubno in Gornji grad. Tudi ima Mozirje lepa in sposobna poslopja za stanovanje

mani, ter prav zadovoljni hitro tekó domov. — Tako kozjevski fajmošter ročno pa vestno zadostuje vsem dušnim potrebam svojih ovac, in potem mu ostaje dovolj časa za počitek in zasobno veselje. Kako veselje?

Stopimo v farovž! Mej mnogo hišnimi prostori je samo ena soba, katere oprava nam priča, da tukaj prebiva prvi duhovni pastir. Tu so božje in svetnikov podobe, vlasti pa različno blagoslovljeno, kirurgično orodje, s kakoršnim se lečijo hromove duše, mažejo in celijo njih rane, pa tudi preganja in zareka hudič, ta najnevarnejši volk krščenih glav. Druga soba kaže višjo omiko in dušno pašo njegovo. Tu so omare, predali in pisalnik sè skladi različnih, zaprašenih knjig in listin. Tu leži tudi tista znamenita knjiga, v kateri so zapisane vse njegove žive pa tudi davno uže trohneče in strohneče ovčice po lastnem imenu, po máterinem in tudi po očetovem, — če je bilo znano. In zraven tega dan rojstva in dolične smrti

uradnikov in za sam urad. Če pa to dosežemo, imamo se dosti zahvaliti našemu neutrudljivemu g. Jan. Lipoldu, bivšemu deželnemu in državnemu poslancu, ker on se uže od tiste dobe za to stvar trudi, ko so se okrajna poglavarska pričela. Tudi zadnja naša deputacija je bila po njem osnovana in na Dunaj odpolana, kjer je dobro opravila. Solčani, Lučani, Ljubenci, Novoštčani in Gornje gradčani bodo še tisti hvalovedeli, kateri so bili zdaj nasproti, ker zdaj imajo od 10 do 14 ur hoda do okraj glavarstva, in zdaj se jim bode na polovico pota prihranilo.

Tudi se trudijo gg. Anton Goričar in Lipoldi, da bi postavili novo šolsko poslopje, katero bi stalo črez 10.000 gld., in da bi dobili čveterorazredno ljudsko šolo. Ker bi tako poslopje trg kinčalo in bi bila taka šola na pravem mestu, zatorej bog daj dober vspeh.

Pretečeni teden smo dobili novega narodnega učitelja g. Cizelja, za katerega so se ravno ti gg. Lipoldi in Goričar najbolj potezali.

Iz Vač 28. marca [Izv. dop.] 3. decembra pr. l. imeli smo volitev v občinski zastop; volilcev je bilo mnogo in bi bili zmagali, da bi bili svobodomiselne narodnjake v občinski zastop dobili, ako bi zvijač ne bilo. Neki mož (sedaj ga ne imenujem) postavil se je za vodjo, volil po svoje zaupne može in zapisnikarja. Volitev bila je komična. Vodja volitve se je bahal takoj, da ima ednajst glasov za oddati, torej da on mora zmagati. Ljudje boječi, glasovali so kakor on, kateri je pa dal mesto 11 le — tri glasove, kajti rekeli je, ako bi bilo treba, bi pa še glasoval. Pastil je jednemu, da je sam sebi glas dal; pa to naj bi bilo, saj gotovo sam sebe usjbolj obrajta. Volil je neki fant, češ, saj bo enkrat gospodar, in volilo je veliko jerobov brez pooblastil od sodnije potrjenih. Posestnika Luka Kristana vpisali so v drugi volilni red, ki ima pa razen cerkve največ posestva in je torej najbolj z davki obložen, mej tem, ko volijo beneficijat, neki penzionist in učitelj, kateri vse mi kmetje živimo, v prvem volilnem razredu. Oj draga enakopravnost! Kako te danes teptajo. — Naš vodja je bil tudi voljen, pa kaj bi ne bil? Ako bi ga tudi drugi

po Kristovem rojenji. A tretja soba uže popolnem pogreša duhovniškega značaja. Tu je miza pogrujena s prtom, stoli in blazinjak, kakor ima to tudi vsak premožnejši posvetnjak za svoja telesna krepčevanja. V vsem ostalem pohištvu so navadne reči, kakoršne ima in pridobiva vsak dobiti, kmetijski gospodar. Kašta s polnimi predali žita; hram s kislim in sladkim mlekom, z okajenim mesom, klobasami, slanino in maslom; mesto za svedre, pile, kladiva itd., prostor, kjer hlapci ležé, drug, kjer dekle spè; hlev, dva konja debela, krave rejene, voli in teleta, svinjak za prešče, ulnjak, kokoši, pure, race, gosi, vse, kakor v najboljši hiši kmetski, samo, da tu je tudi še kuharica farovžka. Fajmošter, on je pokmetil se. Pač je bil, obuvši alumnatarsko kuto, odpovedal se nečimurnostim in minljivostim tega sveta, ter za svojo last izvolil si „nebeško kraljestvo in njegove zaklade“; in res po sv. pisemskih besedah neki laglje gre vrv skozi šivalnkina ušesa, kakor bogag-

volili ne bili, saj je sam s svojimi lastnimi glasovi toliko bogat, da more zmagati. Po tej veličastni zmagi se je naš vodja občinstvu zahvaljeval za zaupanje in čast, katero so mu skazali, rekši: „jaz zaslužim zaupanje vaše, le pomislite, koliko sem vam uže dobrega (!) storil, koliko ceste sem odpravil, da jo posipati nij treba itd.“ Naši novi odborniki pa so z veseljem to poslušali in prikimovali, ker jim je tako težko breme odvzeto, a ne pomislico, koliko uboga živinica in ljudje zavoljo slabih potov trpe. Upamo, da bode cesta kmalu boljša, kajti imamo za krajnega glavarja g. Pajka, ki ga povsodi zarad potov, katere on popravlja, kako hvilo in še dan denes pravijo: „hud je bil, pa mi imamo vendar dobra pota“. Da bi gosp. glavar le enkrat k nam prišel, in naše zanemarjena pota videl.

K naši volitvi nazaj. Nekateri narodnjaci pritožili so se takoj drugi dan pri c. kr. okrajnem glavarstvu v Litiji, pa ker se vsak vodju zameriti boji, brez podpisa, torej brez vspeha. V teku osmih dnij z več podpisi ali na mesto odgovora bilo je razglašeno, da naj občinski odbor voli župana, in po nasvetu g. vodje bil je res izvoljen stari.

Deželnemu odboru smo naznani, pa urno odgovor dobili, da ta reč spada v delokrožje c. kr. oblastnij. Obrnili smo se v tretjič do c. kr. okrajnega glavarstva — nobenega odgovora. Pritožili smo se slednjič pri c. kr. deželnim vladim, a tudi ta je molčala, dokler nijsmo reklamirali. To pa je bilo kakor bi v sršenovo gnjezdo dregnil — volitev je bila potrjena in glasilni listi dobrí, kakor Vestenekovi v [trg. zbornico]! Sedaj nam pa nakladajo čudne nove davščine.

Domače stvari.

— (Da „Laibacher Tagblatt“) narodni oklic objeda, zavija in surovo na vse strani zmerja, temu se ne čudimo. — Ali kaj tako perfidnega, kakor je „Eingesendet“ proti mlajšemu g. dr. Bleiweisu, tudi v „Tgbl.“ uže dolgo nij bilo brati. Jezi se tukaj ali dr. Eisli ali dr. Keesbacher, gotovo pak eden v deželo privandranih nemških zdravnikov, da je služba zdravnika v prisilni delavnici od 378 gld. do 600 gld. povišana, dan denes, ko se vendar povsod plače vzvišujejo,

tin v nebesa; a kaj bi fajmošter sam sobo začel, ko bi ničesar ne imel na tem svetu? Žene nij, otrok tudi ne sme biti, moliti zmirom vendar ne more, pa sam bog menda ne zahteva tega in pač tudi ne potrebuje, mrl bi od samega dolzega časa!

Vse to je do dobrega izpoznał gospod Janez, kakor hitro je bil kot fajmošter stopil na Kozji vrh. Zato je od leta do leta sè svojimi pohlevnimi prihodki množil si gospodarstvo in po njem tudi čedalje večje imenje. Tako je postal bogat, prav veliki posestnik mej svojimi; in popolnem je dosegel, kar je in kar tudi nij nameroval. Prvič, da v svojem samotarskem, duhovnem stanu nahaja dovolj kratkega časa, nedoživo veselje se svojega posvetnega blaga in prigospodarjenih, milih prirodnin, v katerih samih še laglje časti ljubljenega boga; drugič, ker fara ne nosi bogové kaj, ker moderni državljanji bolj skrbéč za vsakega goljutivega beriča, kakor za mašnika, tudi nijso še sklenili nobene postave zoper od stradanja in

in ko posebno dr. Eisl in dr. Keesbacher nezasluženo visoko plače vlečeta, ter se v medicinskih krogih odlikujeta s posebnimi lastnostmi, katere bomo nje še osvetili.

— (Na Dobrov) pri Ljubljani se v nedeljo 11. aprila odprè bralno društvo.

— (Iz Mozirja) se nam piše 2. aprila: Naša posojilnica je začela svoje delovanje. Zbrali so se bili namreč veliki ponedeljek Gornjesavinjčani v Mozirji, volili so novega predsednika g. Jan. Lipolda, kateri je dober za vodstvo. Društvo je tedaj na nogah, in ne bode treba Šoštanjčanom napraviti filijale; upamo, da bodo posojilnica dober vspreh imela in se lahko pridružila v kolo drugih zadrug. (Primeri tudi zakasneli dopis v den. štev. Urednu.)

— (Cesar je prišel v Trst) in bil tam z velikanskim sijajem sprejet. Slovenscem pak je bilo od laškega magistrata prepovedano narediti baklado in slovensko peti. Slovensko politično društvo „Edinost“ je izročilo cesarju adreso. — Obširnejši dopis smo morali za prihodnjo številko odložiti, ker nam je pozuo došel.

— (Stari colni magazin) na levem bregu Ljubljanice so začeli v petek podirati. Ker misli magistrat napraviti tam drevored, bode ta del mesta postal mnogo prijaznejši.

Volitev deželnega poslanca na Notranjskem.

Postojna 3. aprila. Pri denašnjem volitvi deželnega poslanca je izvoljen narodni kandidat gosp. Peter Grasselli z 58 glasovi. 4 glase je dobil Zelen.

Slovensko gledališče.*)

(„Bisernica“ — posl. Holtei-jeva „Perlenschnur“).

Dramatično društvo bode z denašnjo predstavo: „Nezgode starega mladenča“ končalo svojo letošnjo sezono z jako dobrim in častnim vspohom. Ker smo se namenili, govoriti o bližnjem priložnosti obširneje o letošnjem delovanju omenjenega društva, omejimo svoje denašnje poročilo samo na zadnjo predstavo. Holtei-jeva „Perlenschnur“,

*) Slučajno zakasnjen.

glada mrjoče dušne pastirje, on pa, akoprem prekvašen svetim dohom, vendar od same duhovne paše živeti ne more — da je tako sam olajšal in poboljšal si življenje. Iu tretjič — na kar pa nij meril, pa je po čisto prirojenem, človeškem nagonu mu samo izčimilo se — da tisti čudni, neodženljivi mik, ki se tudi po duhovnem posvečenji izpoliti ne dà iz človeškega srca, mikanje po imetji, dobiva blažeče utehe. Njegove blagajnice bliščavi zaklad se po malo kopiči, in kadar ga pogleda, kadar le misli ná-nj, vselej mu radostneje utriplje postarno srce, če prav mrtvemu mamonu — pravega namena ne vê.

V takem stanju se fajmošter srečnega čuti in ne vem, da bi mu manjkalo kaj. Dá cesarju, kar gre cesarju, bogu, kar bogu, drugo pa kuharici, pa jé, kar mu skuha, pa pije, boljše ali slabše, kakoršno hoče — saj ga ima! Pa dela, kar dela, pa žvižga in poje, če hoče!

Zjutraj, zgodaj vstane, brž pomašuje pa zajutrkuje, potem pa se napravi malo po-

slovenska „Bisernica“, prekoračila je naš oder z najugodnijim vspohom, in vsak poslušalec je priznal g. Nolliju prvo zaslugo za takov izid. Vsacega je zanimal originalni, s krepkimi črtami narisan značaj „Hans-Jurežev“, ki kaže duševno in telesno zanemarjenega človeka sé srcem, v katerem se strinjajo vse mogoče strasti, kakor sebičnost, sovraščvo, ljubezen in iz nje izvirajoča ljubosumnost, z izbornimi talenti, kateri se razvijajo stoprv v boji zoper tragično nezgodo; in iz vsega se rodi po često naravnej dramatičnej poti, blaga požrtvovalnost za srečo Ane; — lepa, deloma originalna ideja, in klasično izpeljana. G. Nollij je predstavljal to nalogu s temeljitim razumom, in videlo se je, da ga je navduševal ženjalni duh pisateljev. Naj si zapisi to rolo mej svoje najboljše in s tem gotovo ne rečemo malo. Ana — ponosno kmetko dekle z globoko čutečim srcem, in nenavadnim značajem, našla je v gospodičini Podkrajškovej vrlo predstavljalko, ki je igrala našlogo z vidnim veseljem. Gospod Schmidt (lovec Karol) je zadostil svojej nehvaležnej roli. Gospod Šušteršič dobro napreduje, in njegov „oče Rodovščak“ je bil prost onih motilnih napak, ki so jih kazale včasi izvršitve imenovanega igralca. Zamorec, gospod Kajzel je sè svojim afrikansko-slovenskim govorom in petjem, kakor primerno divjim preobračevanjem oči vzbujal veselost, kolikor je bilo zarad vtrudilne dolgoti pripora z Liziko mogoče. G. Morig (baron Čatomir) je tiko in nerazumljivo govoril, in brezkončno njegovo guganje z gornjim delom telesa je bilo prav neprijetno. G. Piskarjeva (hišina Lizika) je pela v občno za dovoljnost prav dobro. Končno konstatujemo, da je bilo občinstvo tudi vojaškemu koru jako hvaležno. Opozorujemo ob enem še vse prijatelje naše dramatične muze na prihodnji prvi benefic, na korist regisseurju našega gledišča g. Jos. Nolliju. —s.

Poslano.

Gospod urednik! V včerajšnjem „Tagblattu“ berem o dr. K. Bleiweisu, da je on imel priliko, kot bivši: Arzt im Zwangsarbeitsbause die verschiedenen Gaunerstückchen der Zwänglinge dieses Auswurfs der Mensch-

gledat okolo svojega doma. Na glavi širok nizek klobuk, v dolgej, temno-rujavej nekaj okapljanej in uže oguljeni suknji preko širočih pléč, plohasto visči do debelih mèč, katera mu medejo v vamastih šibalih. Velika črevlja so mu podprtia na nizke pa široke opetnice, da tako telesna obilnost dobiha sigurnojo stabilnost, katero sicer tudi še podpira debela palica. Fajmošter namreč, kakor uže sama ta tuja beseda, so debeli. Suhljati krojač jih kaj težko obseže okolo napetega pasa, kendar jim omerja mehaste hlače. Debela mesena klobasa vije se jim do rudečih, uraščenih ušes ob kratko pristriženih, še gostib, pa uže osivelih laseh. A v vsi ti postavi počiva nekaj prav prikupljivega in dobrohotnega.

Ko tako stopijo na dvorišče, vspé se vsa perjad gnijeteč se okole njih in lačno regetaje steguje dolge vratove do gospoda in pozijava, dokler jim iz vrečastih žepov ne vržejo belih drobtin. Sultan laskavo potegne život, ter se premetuje in tuli ob verigi, dokler ne gredó pogladit mu glavo.

heit, kennen gelernt zu haben, daher es seinem gefüllten Auge ein leichtes sein wird, das egoistische Gaukelspiel der liberalen Geigner im Gemeinderath zu durchblicken.

Prosim Vas, konstatirajte, da je „Tagblatt“ bil tisti, ki je svoje krušne gospode v primera dejal z „gauneru“ in da naj se mu zahvalijo za ta bistroumni kompliment.

V Ljubljani 3. aprila 1875.

Naroden volivec.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov po izvrstni

Revalesscière du Barry v Londonu.

28 let uže je nij bolezni, ki bi jo ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslenih i otrocih brez medicin in stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žleze i naduhu, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprejavljene, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, šumenje v ušehi, slabosti in blevanje pri nosečih, otožnost, diabet, trganje, shujšanje, bledičico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojene in je bolje, nego dojničino mleko. — Izraz iz mej 80.000 spričeval val zdravilnih, brez vsake medicine, mej njimi spričevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega profesorja medicine na vseučilišči v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Dr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinja Castlestuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih osob, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastonj.

Kratki izraz iz 80.000 spričevalov.

Spričevalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja, Bonn, 10. jul. 1852.

Revalesscière Du Barry v mnogih slučajih nagnadi vse zdravila. Posebno koristna je pri dristi in griži, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih, a t. d. pri kamnju, pri prisadljivem a bolehnem draženji v scalni cevi, zaprtji, pri bolehnem bodenji v obistih in mehurji, trganje v mehurji i. t. d. — Najbolje in in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prsnih boleznih, ampak tudi pri pljučnicu in sušenju v grlu. (L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalec in člen mnogo učenih družev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842.

Vaša izvrstna Revalesscière je ozdravila večletne i nevarnostne prikazni, trebušnih bolezni, zaprtja, bolne čutnice in vodenico. Prepričal sem se sam glede vašega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam.

James Shoreland, ranocelnik, 96. polka.

Izkusnja tajnega sanitetnega svetovalec gosp. Dr. Angelstein.

Berlin, 6. maja 1856.

Ponavlja izrekam glede Revalesscière du Barry vsestransko, najbolje spričevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalec.

Spričevalo št. 76.921.

Obergimpern, (Badensko), 22. aprila 1872. Moj patient, ki je užebolehal 8 tednov za strašnimi bolečinami vnetic jeter, ter ničesar použiti nij mogel, je vsled rabe Vašega Revalesscière du Barry popolnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik.

Montona, Istra.

Učinki Revalesscière du Barry so izvrstni.

Ferd. Clausberger, c. kr. okr. zdravnik.

Potlej odidò na bližno polje. Polagoma stopaje po mejah mej njivami z radostnim lècem opazujejo, kako lepo zori rumena pšenica in bleda rež. Tu pa tam v pest stisnejo debelo, tehtajoče klasje, kakor bi hoteli pobožati ga; drugje zopet izpulijo kako plevel ali kako snetje, in tam na repi s palico mečkajo požrešne gosenice. Tako pridejo do turšice, katero živabno kramljačo okopavajo dékle. Zagledajo „gospoda“ mahom omolkoje in nehajo ljudi opravljati, pa fajmošter jih precej nagovoré tako dovtipno, da se takoj zopet izbudi njih glasna veselost. Stojé pri njih vidijo, da mlajši dekli Miciki nekaj nespretno opleta motika. Vzemó jejo iz rok pa sami malo pokopljejo, češ, kako je zemlja kaj trda, v resnici pa le njej za tajen poduk, ker nečejo grajajoč sramotiti dekleta. Za odbajajočim pa šepečejo ženske, kako vendar prijazni so ta gospod in kako razumejo vsa dela, kakor vsak kmetski človek! Čudno!

(Konec prih.)

Št. 80.416. Gosp. F. V. Beneke, pravi profesor medicine na vseučilišču v Mariboru (Nemčija), piše v "Berliner Klinische Wochenschrift" od 8. aprila 1872 to le: "Nikdar ne zabit, da je ozdravila enega mojih otrok le takozvana „Revalenta Arabica“ (Revalescière). Dete je v 4. mesecu vedno več in več hujšalo, ter vedno blijuvalo, kar vsa zdravila niso bila v stanu odpraviti; toda Revalescière ga je ozdravila popolnoma v 6 tednih.

St. 79.810. Gospo vodo Klemmovo, Düsseldorf, na dolgoletnem bolehanju glave in davljenju.

St. 64.210. Markizo de Brehan, boleha se sedem let, na nespanji, treslici na vseh udih, shujšanji in hipohondriji.

St. 75.877. Flor. Köllerja, c. kr. vojašk. oskrbnika, Veliki Varaždin, na pljučnem kašiji in bolehanju dušnika, omotici i tiščanji in prsih.

Št. 75.970. Gospoda Gabriela Tešnerja, slušatelja višje javne trgovinske akademije dunajske, na skoro brezna dejni prnsi bolečini in pretresi čutnic.

Št. 65.715. Gospodčni de Montlouis na neprejavljenji, nespanji in hujšanji.

Št. 75.928. Barona Sigmo 10letne hramote na rokah in nogah i t. d.

Revalescière je 4krat tečnejja, nego meso, ter se pri odraslenih in otrocih prihrani 50krat več na ceni, gledé hrane.

V plenastih puščah po pol funta 1 gold. 50 kr.

nani 3 gold. 50 kr., 2 funte 4 gold. 50 kr., 5 funte 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold.

Revalescière-Biscuiten v puščah á 2 gold. 50 kr. á 4 gold. 50 kr. — Revalescière-Chocolatée v prahu v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas.

0 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold. Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaju, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed. Švarc, v Građevi bratje Oberanzmeyer, v Inselska Diechtl & Frank, v Češevi P. Birnacher, v Lomelij Ludvig Müller, v Mariboru M. Morič, v Meranu J. B. Stockhausen, v Zagrebu v lekarnici usmiljenih sester, v Černoviceh pri N. Širihu, v Osek u pri Jul. Davidu, lekarju, v Građevi pri bratih Oberanzmeyer, v Temešvaru pri Jos. v. Papu, mestnemu lekarju, pri C. M. Jahnerju, lekarju, v Varaždinu pri lekarju dr. A. Halterju, kakor v vseh ostih pri dobrih lekarjih in specerijskih trgovceh; edri razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštih skaznicah ali povzetjih.

Tržne cene

v Ljubljani 3. aprila t. l.

Pšenica 5 gld. 10 kr.; — rež 3 gld. 60 kr.; — ječmen 3 gld. — kr.; — oves 2 gld. 20 kr.; — ajda z gld. 90 kr.; — prosó 3 gld. 10 kr.; — koruza 3 gld. 20 kr.; krompir 2 gld. 20 kr.; — fižol 5 gld. 90 kr.; masla funt — gld. 54 kr.; — mast — gld. 50 kr.; — špeh trišen — gld. 36 kr.; — špeh povojen — gold. 42 kr.; jajce po 2 kr.; — mleka bokal 10 kr.; govednine funt 27 kr.; — teletnine funt 23 kr.; svinjsko meso, funt 28 kr. — sena cent 1 gld. 30 kr.; — slame cent 1 gold. — kr.; — drva trda 7 gld. 50 kr.; — mehka 5 gld. — kr.

Dunajska borza 3 aprila.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	71 gld.	— kr.
Enotni drž. dolg v srebru	75	40
1860 drž. posojilo	112	50
Akcije narodne banke	957	—
Kreditne akcije	240	25
London	111	10
Napol.	8	86½
C. k. cekini	5	22½
Srebro	103	50

Uradno naznanilo.

4. aprila 1875.

Tuji.

2. aprila:

Razpisana služba: Pri c. kr. okr. glavarstvu v Kranji zemljiščnega kujigorodje v X. razredu do 8. maja t. l. Prosoje 6. kr. predsedništva dež. sodnije tu.

Javne dražbe: Josip Brunerjev iz Kočevja, 3340 gld. 8. aprila (I. Kočevje). — Fr. Grieserjev, 1429 gld. 14. aprila (III. Ljubljana). — G. Kristanovičev dedič iz Trsta, 16. aprila (III. Postojna). — Hel. Erweinove iz Loke, 540 gld. 14. aprila (III. Ljubljana).

Praktikant,
ki se je izšolal na nižnjem gimnaziji, sprejme se v neko tukajšnjo lekarino. (99—1)
Natančneje se izvē v: „Annonsen-Bureau“ v Ljubljani (Fürstenhof št. 206.)

V najem

se daje lepa hiša v Cerknici št. 37 z lepimi prostori, izvrstnimi podzemeljskimi hrami, leži poleg okrajne ceste in je najbolj pripravna za kremo.

Včer o tem se poizvē pri gospodu Jože Milavec v Cerknici. (108—1)

Neveste oglasite se!

Nek mlad, korenjašk mož, ki ima premoženja 10.000 gold., in vrhu tega še lepo kupcijo tu v Ljubljani, vzel bi takoj za ženo, mladega lepega dekleta. Premoženja mora imeti vsaj polovico od njegovega, toda mora biti veselega temperamenta in možu zvesta. — Ker je ponudba resna, naj vsaka blagovoli pisemna oglašila opravnosti "Slov. Naroda" v Ljubljani poslati, pod napisom: "molčenost — 5000", ki se potem izroči zgoraj omenjenemu. (101—2)

Javna dražba.

Ponedeljek 5. aprila prične se licitacija v Mallijevej hiši na vogalu Hradecky-mostu na glavnem trgu v sledenih predmetih: platno, modropolan, kotenina, chiffon, širting, roba za obleko, percalin, oksford, brisače, prti, servijete, platneni žepni robci, brnska volnena roba, sukno za hlače in gospodsko obleko, dalje velika zaloga izgotovljenega perila za dame, protkane srajce in hlače, korseti in spodnja obleka. Vsi ti emenjeni predmeti prodajo se ponedeljek v javnej dražbi tistem, ki največ ponudi.

Licitacija bode le 5 dnij
na glavnem trgu v Mallijevej hiši na vogalu Hradecky-mostu!

Kdor želi po ceni kupiti, naj ne zamudi prilike, da pride k licitaciji, prodati se pak mora vse, ker

potrebujem denarja.

Filip Grünspan.

NB. Gg. trgovci in kramarji po deželi kupijo lehko pri meni prav po ceni blago na licitaciji. (104—1)

Izdajatelj in urednik Josip Jurčič.

Skладišče

dunajske tiskarske tovarne katuna.

Dovoljujemo si sledeči najceneji tovarniški cenik za saisono 1875 uljudno predložiti. Svoje izdelke razločujemo v dve vrste, ter smo porok za dobroto robe in zagotovljamo, da se vsako naročilo tako točno izvrši, kakor bi si naročnik sam izbral. Na zahtevanje pošljemo na ogled obširni cenik. Priporočevajo najtoplieje naše podvetjetje, ostajamo in se znamenjamo s odličnim spoštovanjem

(51—6)

vodstvo prodajalnice.

Cenik.

Vatli, roba.	I. četr.	II. četr.	Roba na kose od 30 + 50 ali 54 vatlov.	I. četr.	II. četr.
Vlastni izdelek v perkalinu in platna za srajce, vatel po gold.	—.25	—.20	¾ 30 vatlovega platna od prediva, kos po gold.	8.—	7.—
Kosmonoški izdelki v perkalinu, kretoniu in platnu za srajce, vatel po gold.	—.30	—.25	⅔ 30vatlov. pranega platna od creasa, kos po gold.	8.—	7.—
Neunkirchnerki izdelki batista in jaconeta, vatel po gold.	—.30	—.25	⅔ 30vatlov. pranega platna za mizne prte, kos po gold.	10.—	9.—
Francozski izdelki jaconeta in mouselina, vatel po gold.	—.40	—.35	⅔ 30vatlov. pranega platna od creasa, kos po gold.	12.—	11.—
Girofié-Girofia, najnovejja roba za plesno in letno obleko, vatel po gold.	—.45	—.40	⅔ 50vatlovega nizozemskega platna, kos po gold.	14.—	12.—
Turški creton za spalne haljine najnovejega kroja in vrste, vatel po gold.	—.30	—.	⅔ 50vatlovega belskega platna, kos po gold.	16.—	15.—
Percaz za meblje vsake barve in dessin, vatel po gold.	—.35	—.30	⅔ 50vatlov. irskega platna, kos po gold.	25.—	20.—
Izbran francozki brillantin, vatel po gold.	—.35	—.30	⅔ rumburškega platna (samo May in Holteld) 6 vrst, gold. 30—40—50—60—70 kos po 24 vatlov.		
Beli in gladki brillantin, vatel po gold.	—.35	—.30	Žepni robci za decu z slikami ali pisanimi okraji, tucat po gold.	1.—	85.—
Belo in ogledno tkanje za životke, vatel po gold.	—.30	—.25	Žepni robci za dekleta z pisanimi okraji ali obrobljeni, tucat po gold.	1. 5	95.—
Kosmonoška koža za damsko in otroško obleko, vatel po gold.	—.45	—.40	Žepni robci za gospode, od batista ali jaconeta z pisanimi okraji, tucat po gold.	1.60	1.30
Angleška platnena roba za domačo obleko, vatel po gold.	—.30	—.	Žepni robci za gospode, z pisanimi okraji ali obrobljeni, tucat po gold.	3.—	2.50
Beli chiffon, chirting in domača platno, vatel po gold.	—.25	—.20	Rumburški platneni robci, tucat po gold.	3.—	2.—
Chiffon ali percaz za srajce, vatel po gold.	—.35	—.30	Irski platneni robci, 5 vrst, gold. 4, 5, 6, 7, 8 tucat.	2.50	2.—
Beli damastni gradi in beli ali rumeni nanking, vatel po gold.	—.30	—.25	Vlastni izdelki, robci od katuna za glavo, tucat po gold.		
Brisače ročne od jaguarda ali damasta, vatel po gold.	—.30	—.25	Kosmonoški izdelki od katuna ali batista robci za glavo, tucat po gold.	3.80	3.20
Črni orlean, vatel po gold.	—.50	—.40	Foulard robci za glavo, tucat po gold.	3.50	3.—
Črni luster, vatel po gold.	—.70	—.60	Kosmonoški foulard žepni robci za gospode, tucat po gold.	4.—	3.—
Črni svileni lustrin, vatel po gold.	1.20	1.—	Vlastni izdelek, žepni robci za gospode, tucat po gold.	3.—	2.50
¾ angl. rips za obleko ali dolmane, vatel po gold.	1.60	1.30	Platnene servijete od jaguarda, tucat po gold.	4.—	3.—
Roba za obleko, gladkih ali koženih bary, vatel po gold.	—.40	—.30	Platnene servijete od damasta, tucat po gold.	6.—	5.—
Posamezni predmeti robe.					
Rumburške platnene rjuhe brez šiva, 21/4 vatlov široke, 3 vatle dolge, kos po gold.	4.—	3.—	Platnene brisače ročne od jaguarda, tucat po gold.	5.—	4.—
Barvani mizni prti h kavi raznobarvani, kos po gold.	—.80	—.	Platnene brisače ročne od damasta, tucat po gold.	7.—	6.—
1 pokrivač od p queta za deca, bele ali pisane barve, kos po gold.	1.30	1.10	Servijete za desert, bele ali pisane, v damastu, tucat po gold.	3.50	2.50
Mizni prti od platnenega damasta.	6.—	5.—	Turške hagabug ročne brisače, tucat po gold.	4.—	3.—
Ljubo lajne					
Garniture, bele ali barvane v jaguardu,			za 6 osob, 12 osob, 18 osob, 24 osob, gl. 5, gl. 10, gl. 15, gl. 20.		p 4.1
Garniture, bele ali pisane v damastu,			za 6 osob, 12 osob, 18 osob, 24 osob, gl. 6, gl. 12, gl. 18, gl. 24.		

Pošilja se proti povzetji, zaboji se plačajo, ter prosimo, da se na firmo in številko dobro pazi, da neprevirajo dugi nepovoljeni in krivčni prodajaleci.

Skladišče dunajske tiskarske tovarne katuna,

mesto, Ruprechtsplatz, št. 3, le št. 3, zadaj za Ruprechtovo cerkvijo, naproti vhodu v zakristijo.

Lastnina in tisk "Národné tiskárne".